

الگوی زن مسلمان در سیما کجاست؟

کارویژه اصلی هنرهای نمایشی در کشورهای که داعیه تمدن‌سازی دارند فاسر گریم‌سازی نیست. سرگریم‌ی ایزرو روشی برای انتقال محتواس‌ت. برای همین هم‌است که هالیوود در غالب آثارش نه تنها به جامعه خود که به جامعه جهانی الگو ارائه می‌دهد اما الگوی زن مسلمان ایرانی کجای آثار نمایشی است؟ سینما که راه خود را می‌رود و مدیریت منفعل آن تقریباً محتوا را هر کرده و می‌انگارد همین که دستگانه نظارت و ممیزی به راه باشد کافی است. در واقع به یک سیستم که حداقل‌ها را کنترل کند رضایت داده و بماند که گاه همین حداقل‌ها هم رعایت نمی‌شود. سینمای ایران را تا حدودی می‌توان به لحاظ محتوا از دست رفته تلقی کرد؛ سینمایی که غیر از برخی استثناها در آن نه‌از قهرمان خبری است نه‌از ارمان و حماسه. در سویی دیگر امارسانه ملی قرار دارد که انتظار از آن قاعدتاً باید بیشتر باشد. یک جامعه پویا و رو به تعالی نیاز به الگو دارد و هنرهای نمایشی که وجه رسانه در آن پررنگ است نمی‌تواند نسبت به این نیازسنجی و پاسخ‌به‌آن بی‌اعتنا باشد. سؤال مهمی که درباره عمده آثار نمایشی سیمای جمهوری اسلامی قابل طرح است این است که الگوی زن مسلمان، جوان مسلمان، مرد مسلمان و به طور کلی الگوی انسان مسلمان دقیقاً چه سهمی را در این آثار که با پول بیت‌المال هم ساخته می‌شوند به خود اختصاص داده‌است؟ آیا صرف چادری بودن برخی کاراکترهای اصلی و فرعی برای ارائه الگوی زن مسلمان واقعی کافی است یا جنس شخصیت پردازی و داستان‌گویی و دراماتیزه کردن آن آثار هم‌اهمیتی بنیادی دارد؟ چه بسبباً کاراکترهای چادری که باز یگران آن پس از پخش سریال از سبک زندگی واقعی خود رونمایی و ماحصل پیام اثر را به طور کامل خشنی کرده‌اند. این اما تنها یک بعد ماجراست و حقیقت تلخ ماجرا به این شکل رقم می‌خورد که اساساً شخصیت‌های نمایشی یا آنقدر ضعیف و دم دستی ارائه می‌شوند که ظرفیتی برای الگوگیری ندارند یا آنقدر دچار تناقضات شخصیتی هستند که در صورت الگوگیری عایدی برای جامعه نخواهند داشت. این در حالی رقم می‌خورد که تاریخ ۴۰ساله انقلاب اسلامی مشحون از زنان قهرمانی است که در گوشه و کنار جامعه حماسه آفریده‌اند و اتفاقاً این حماسه‌آفرینی‌ها طی یک دهه اخیر به صورت مکتوب درآمده و در ادبیات داستانی نیز بازتاب فراوانی پیدا کرده‌است اما عجیب این است که چرا به این چنین حجمی از داشته‌ها سریال‌های تلویزیونی ما همچنان زانگی را ترسیم می‌کنند که نسبتی با آن حماسه‌ها و قهرمانی‌ها ندارند و اتفاقاً برعکس علیه جامعه‌های مردسالار و عقب‌مانده در حال چالش هستند.

این‌ها این قلب حقیقت از سوی رسانه‌ای که باید با نگاهی عمیق و ژرف‌اندیشی برای جامعه خوراک فکری مناسب ارائه بدهد قابل قبول است؟ آیا نوبت آن نرسیده که رسانه ملی طریحی نودرتان‌داز و دست‌کم در تحریر فیلمنامه‌ها از فیلمنامه‌نویسان بخواهد تا لیستی از مطالبات مفهومی را که منجر به تحول محتوایی آثار می‌شود نصب‌العین کار قرار دهند؟ اخیراً رقم دستمزدی که برای فیلمنامه‌نویسی سریال‌های تلویزیونی پرداخت می‌شود، رسانه‌ای شد و از این حکایت داشت که دستم کم برای هر قسمت ۱۵ میلیون به فیلمنامه‌نویسان پرداخت می‌شود و این رقم تا چندبرابر هم قابل افزایش است اما خروجی کار چه نسبتی با این دستمزدها دارد؟ کدام سریال تلویزیونی توانسته کنسرتی از حماسه‌آفرینی‌های زن‌های قهرمان ایرانی را در عرصه‌های گوناگون به تصویر بکشد.

از زمانی که سریال تلویزیونی «سال‌های دور از خانه» با همنان اویشن در دهه ۶۰ از تلویزیون ایران پخش شد و زنی در رادیو از شخصیت این سریال به عنوان الگو یاد کرد، نزدیک ۳۵سال می‌گذرد و رسانه ملی خوب است پاسخگویی این مسئله باشد که چندن زن مسلمان قهرمان را در آثار نمایشی پربیننده‌اش به جامعه معرفی کرده که قابلیت الگو‌سازی داشته باشند و اساساً تا کی قرار است در بر همان پاشنه سابق بچرخد؟

ادبیات

دوازدهمین جشنواره شعر و داستان انقلاب فراخوان داد

فراخوان و ضوابط شرکت در دوازدهمین جشنواره شعر و داستان انقلاب با شش محور موضوعی منتشر شد. حوزه هنری انقلاب اسلامی به منظور پاسداشت و ارتقای دستاوردهای شعر و داستان انقلاب و کشف استعداد‌های برتر، دوازدهمین جشنواره شعر و داستان انقلاب را برگزار می‌کند. این رویداد موضوعاتی همچون عدالت و انسانیت، وحدت امت اسلامی، رفعت ملی، اخلاق و معارف دین، گفت‌وگان انقلاب اسلامی و مقاومت در بخش شعر و مسائل و رویدادهای سال‌های قبل از انقلاب و روزهای آفرینش و پیروزی انقلاب و پس از آن تا امروز، دستاوردهای انقلاب اسلامی در حوزه‌های فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی، نقش و جایگاه انقلاب اسلامی در رهبری، وحدت، انسجام ملی و همراهی با جریان‌های استکبارستیز جهان با تأکید بر هویت اسلامی و مقاومت و بخش‌های داستان را دنبال می‌کند.

| روزنامه جوان | شماره ۵۷۵۹ | دوشنبه ۸ مهر ۱۳۹۸ | اول صفر ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۱:۵۴ | غروب آفتاب: ۱۷:۵۸ | مغرب: ۱۸:۰۸ | نیمه شب شرعی: ۲۳:۱۳ | اذان صبح فردا: ۰۴:۲۵ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۵۹

ستایش زن بدبخت و فراموشی زن قهرمان!

زن مظلوم نخ تسبیح همه سریال‌هایی است که تصویری غیرواقعی از جامعه ایرانی ترسیم می‌کنند

محمدصادق عابدینی

فصل سوم سریال «ستایش» با در صد بیننده بالا و داشتن مخاطب ثابت، ادامه‌دهی روایت زندگی زنی رنج‌کشیده است که از قضا هم از خانواده مسورد اذیت و آزار قرار گرفته و

هم از سوزی جامعه با بی‌مهری روبه‌رو شده است. کنار هم قرار دادن داستانی این

سریال با نمونه‌های مشابه دیگر از جمله مجموعه «بوی پاران» نشان از علاقه‌ای مرموز در میان تولیدکنندگان مجموعه‌های تلویزیونی صدوسیما دارد که دوست‌دوستی با قهرمانان زن را از میان افراد معترض به جامعه و ظاهراً مورد ظلم قرار گرفته انتخاب کند؛ کسانی که وجهه اجتماعی مقبولی دارند و یک تنه در برابر ظلمی که جامعه مردسالار بر آنها تحمیل می‌کند، ایستادی کرده‌اند.

سانسور زن حماسه‌ساز ایرانی

این شب‌ها فصل سوم سریال ستایش در حال پخش است. اولین فصل از این سریال ۹سال پیش از تلویزیون پخش شد. طراح‌ی اولیه این سریال را ابرج قادری یکی از شاخص‌ترین بازیگران و کارگردانان سینمای فیلمسازی ارائه داد و نویسندگی سریال را سعید مطلبی نویسنده برکار سینمای فیلمفارسی برعهده داشت؛ سینمایی که پیش از انقلاب و در اواسط دهه ۵۰ روبه‌رو شکستگی نهاده بود. داستان فصل اول ستایش از اوایل دهه ۶۰ آغاز می‌شود؛ جایی که برادر ستایش در اوج دوره حماسه‌آفرینی و آزمانگرای دهه ۶۰ عنوان سرباز از جبهه فرار کرد و قصد داشت از ایران هم فرار کند که به دست پلیس ایران کشته شد. ستایش که دختر جوانی بود تمام تلاش خود را کرد تا برادرش محمد را به خارج از کشور بفرستد و از دست دژبان ارتش که در پی او بود نجاتش دهد، اما در نهایت سرباز انقلاب بی‌و منطقه صفر مرزی کشته می‌شود. ستایش مشابه اکثر فیلمفارسی‌ها یک داستان عاشقانه داشت که در آن خانواده‌ها مخالف وصال دو جوان بودند ولی عشق کار خودشان را انجام می‌داد. درگیری ستایش با خانواده همسرش، کشته شدن همسر وی و مواجهه با جامعه‌ای که به دنبال سوءاستفاده از یک زن تنهاست، تصویری بود که مجموعه ستایش در فصل اول به نمایش گذاشت.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز مدیرعامل و مدیرمسئول: عبدالله گنجی سردبیر: غلامرضا صدیقیان آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میزای شیرازی، پلاک ۲۸۴ سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴ روابط عمومی: ۸۸۸۴۵۶۳۴۴-۶
نمابر: ۸۸۸۴۵۶۳۴۴
تولیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴ چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان www.javanonline.ir

حکمت

شرح حکمت ۲۲۰

همانا ذاتی بی‌انصاف چون نادان

بپناهه جواست.

ستایش که سلوکی در نقش برادر گرفتار و

محمدی در نقش خواهر دردمند و مبارز ظاهر شده بودند با این تفاوت که در بوی باران قرار نبود برادر فراری از ایران خارج شود بلکه خواهر تلاش می‌کرد که با هر وسیله‌ای برادرش را از زندان خارج کند. نکته تشابه این دو سریال در شخصیت محوری زنی است که حاضر است برای نجات یک مجرم دست به هر کاری بزند.

چرا همه زن‌ها مظلومند؟

زن مظلوم نخ تسبیح همه سریال‌هایی است که تصویری غیرواقعی از جامعه ایرانی ترسیم می‌کنند و بر ارائه این تصویر اصرار دارند. نگاهی کوتاه به چندین واقعه اجتماعی و بازتاب‌های رسانه‌ای آن نشان می‌دهد که پررنگ شدن پدیده زنی که جامعه به او ستم می‌کند در فضای شبکه‌های اجتماعی و گفت‌وگان میان مردم چندان نیز اتفاقی نیست. همین چند روز پیش بود که خودسوزی دلخراش یک دختر طر فدار فوتبال، باعث ایجاد موجی شد که از هشتگ «دختر آبی» به نماد نظم‌خواهی و سهیم‌خواهی جریان‌های ضدانقلاب تبدیل شد. تمرکز رسانه‌های ضدانقلاب بر محبت زنان مظلوم را می‌توان در تلاش‌های «مسیح علی‌نژاد» در راه‌اندازی کمپین‌هایی مانند «چهارشنبه‌های سفید» مشاهده کرد. جانب این است که تشابه زیادی میان شخصیت‌های محوری زن در سریال‌های تلویزیونی و زنانی که ویدئوهای خود را برای علیزاده فروراد می‌کنند وجود دارد و این اشتراک در زمان معترضی است که معتقدند حق‌شان خورده شده است.

شاید تنها نمونه‌ای که سریال تلویزیونی که در آن یک زن به جای اینکه مثل ستایش و مهربانو، اشتک مردم را در ردیف کردن مجموعه‌ای از بدبختی‌ها در بیاورد- و نشان داد که می‌توان یک زن قوی بود و بر مشکلات فائق آمد، سریال «بانوی سردار» بود، سریالی که به دلیل ضعف

دراماتیک و شخصیت‌پردازی متأسفانه با استقبال قابل توجهی مواجه نشده.

جای خالی قهرمانان زن

اگرچه شخصیت محوری سریال ستایش یک زن است ولی قهرمان این سریال ستایش نیست، حداقل تا اینجا یکی از «هشتم فردوس» با بازی خوب رادیوش از چمنند سریال را جلو می‌برد. ستایش در این سریال زنی است که دوست دارد خانواده‌اش در کنار هم جمع باشند ولی او و پیشین‌اش در فصل‌های گذشته فاقد وجهه قهرمان هستند. تلویزیون گویا دوست ندارد بیننده با قهرمانان واقعی‌نر روبه‌رو شود چراکه حداقل در این سال‌ها که از انتشار کتاب‌های مثل «دا» یا «هنر زنده‌ام» می‌گذرد، می‌شد یک روایت تلویزیونی جذاب و پربیننده از این کتاب‌ها را در قالب سریال‌های فاخر به نمایش گذاشت، ولی فرصت‌سوزی‌ای که سریال‌های مانند «بوی باران» ایجاد کرده‌اند قضا را محو کرده «دا» و امثال «دا» گرفته‌اند. خدا رحمت کند مرحوم ضیاءالدین دربی را که طرح فیلمنامه او درباره حضرت زینب(س) در کنونی کارش مجموعه «بوی باران» یا همان عروس تاریکی نیز استفاده شد. دقیقاً مانند فصل اول سریال

نما حسین کشتکار

وقتی عکس‌های دفاع مقدس رئیس موزه برلین را متخیر کرد

زندگی در عکس‌های جنگ سعید صادقی جریان دارد

شخصی خود به اقصی نقاط کشور سفر کرد تا بتواند این رزمندگان را پیدا کند، گمان نمی‌کنم این کار از عهده هیچ سازمانی برآید. عضو انجمن عکاسان انقلاب و دفاع مقدس عنوان کرد: فکر می‌کنم این دومین یا سومین نمایشگاهی است که سعید از این رزمندگان برپا کرده‌است. از آنجا که این مجموعه ایده و مفهوم بسیار قوی، دقیق و درستی دارد دارد، برای عموم مخاطبان جذاب است.

این استاد رشته عکاسی با اشاره به اینکه عکاسی جنگ به بن‌بست نرسیده است، گفت: بن‌بست تقرر در بسیاری از جوامع وجود دارد، بسیاری از کسانی که در حوزه ادبیات کار می‌کنند، معتقدند حرفی نیست که تاکنون زده نشده باشد و همه حرف‌ها بیان شده است با این وجود شکل ارائه‌اش می‌تواند متفاوت باشد. ما هنوز درباره جنگ چیزی نگفته‌ایم و آنچه تاکنون ارائه شده، عمدتاً مبتنی بر تبلیغات بوده است. از طرف دیگر، حکایت کسانی که از فضای دفاع مقدس، زندگی و مفاهیم انسانی را بیرون کشیده‌اند، سسال‌ها دفاع مقدس که این روزها در گالری با پاییز کتاب‌های هنرمندان ایران برپا شده است، گفت: ما در انجمن عکاسان انقلاب و دفاع مقدس با سعید صادقی زندگی کردیم و در طول انجام این پروژه عکاسی شاهد تلاش‌هایش بودیم، نه اینکه بخواهیم بگوییم از او حمایت کردیم، نه زریا تا آنجا که می‌دانم هیچ‌کس او را حمایت نکرد. از ابتدا ایده‌ای در ذهنش داشت که مبتنی بر آن می‌خواست مفهوم زندگی را از عکس‌های دفاع مقدس بیرون بکشد.

وی تصریح کرد: به باور من در عکس‌هایی که سعید از سال‌های دفاع مقدس به ثبت رسانده، زندگی جریان دارد و او این حرف را در عمل ثابت کرده است، به نحوی که با پیدا کردن رزمندهایی که در سال‌های جنگ از آنها عکس گرفته بود، بار دیگر سرعاشان رفت و زندگی کنونی‌شان را کشف کرد و به تصویر کشید. سلیمانی ادامه داد: سعید در گردآوری این مجموعه عکس‌ها تلاش‌های بسیار زیادی انجام داد. او در هر لحظه و در هر مکانی که می‌تواند با عکس‌های دفاع مقدس مواجه شده‌اند، حاصل کار روید کردی را که نسبت به آن وجود داشت تحسین کرده‌اند و نگاه مثبتی به این اتفاق داشته‌اند. از جمله این مهمانان، رئیس موزه برلین بود که وقتی عکس‌های شما چه بگوییم اما چیزی به من نرسد، به ذهنم نرسد.

رسوایی‌ای که اکران فیلم «جوکر» برای هالیوود به بار آورد

ارتش امریکا نسبت به اکران «جوکر» هشدار داد

مصطفی شاه‌کرمی

اکران فیلم **خشن و مروج کشتار «جوکر»** به کارگردانی **تاد فیلپیس** فضای فرهنگی و اجتماعی ایالات متحده را با چالشی تازه روبه‌رو کرده است. افشای کمک‌های مالی که برخی کمپانی‌های فیلمسازی به جریان‌ات موافق تجارت آزاد اسلحه می‌کنند، رسوایی تازه‌ای برای هالیوود و امریکا محسوب می‌شود.

در حالی که کمپانی برادران وارنر قرار است فیلم «جوکر» را از چهارم اکتبر (جمعه ۱۲مهر) در امریکا اکران کند اما هشدار ارتش و نیروهای امنیتی امریکا در کنار بیانیه خانواده قربانیان تیراندازی سال ۲۰۱۲ در شهر اوروا که هنگام نمایش فیلم «شوالیه تاریکی برمی‌خیزد» رخ داد ابعاد پیچیده‌ای پیدا کرده است. ارتش امریکا ضمن هشدار در مورد اکران این فیلم، تأیید کرده که پلیس فدرال با آنان تماس گرفته و از فعالیت‌های مرتبط با اینسِل‌های افراطی (مجردهای ناخواسته) در شبکه‌های اجتماعی که اعلام کرده‌اند در سالن‌های نمایش «جوکر» دست به اعمال خشونت‌آمیز خواهند زد، خبر داده است.

واقعیت این است که خشونت در فیلم‌ها و آثار سینمای هالیوود که تصویرگر کشتار انسان‌ها در کنار ترویج و تهییج افراد به استفاده از سلاح‌های شترت‌های اسلحه‌سازی امریکا و کمک برخی کمپانی‌های فیلمسازی به افراد حامی خرید و فروش سلاح است، اتفاق جدیدی نیست، چه اینکه ۴۶در صد سلاح‌های گرم جهان در مالکیت شهروندان ایالات متحده است و به ازای هر ۱۰۰ امریکایی ۱۲۰ اسلحه وجود دارد، بنابراین در آمد سرشار این تجارت سیاه و

محمد صادقی

مدیرعامل برج میلاد در واکنش به درخواست تحریم

برگزاری کنسرت در مرکز همایش‌های آن برج، از تخصصی تخفیف‌ها فقط برای موسیقی فاخر خبیر داد.

یک روز بعد از آنکه مجمع ناشران موسیقی با انتشار نامه‌ای سرگشاده در اعتراض به افزایش کرایه سالن برج میلاد، خواستار تحریم برگزاری کنسرت در آنجا شده بود، مجتبی توسل، مدیرعامل برج میلاد تهران، از حمایت این مجموعه از آثار موسیقی کلاسیک و فاخر خبر داد و بر ندادن تسهیلات به موسیقی تجاری تأکید کرد.

برگزاری کنسرت‌های موسیقی اصلی‌ترین محل درآمد برای اهالی موسیقی است؛ اجراهایی که گاه در طول یک سال چند برابر پرفروش‌ترین فیلم‌های سینمایی برای تهیه‌کنندگان درآمد دارد و مجمع خرجه مالی موسیقی را بسیار بالاتر از سینمایی قرار داده که در نظر بسیاری از افراد محل خوبی برای کسب درآمد است.

از ابتدای اسمال با اعمال ۱۰۰ درصد عوارض روی بلیت کنسرت‌های

واکنش مدیر برج میلاد به تحریم اهالی موسیقی

موسیقی تجاری تخفیف نمی‌گیرد

موسیقی رنگ خطری جدی برای آثار کلاسیک و محلی و فاخر موسیقی به صدا در آمد، مخاطبان این آثار توانایی پرداخت چنین هزینه‌هایی را ندارند، اما در عوض کنسرت‌های موسیقی پاپ باقدرت هر چه تمام‌تر سالن‌های اجرا را پر کرده و افزایش قیمت بلیت‌ها هم تاثیر چندانی بر درآمد این کنسرت‌ها نداشته است اما این بار گرانی نرخ اجاره بنهای سالن همایش‌های برج میلاد تهران که یکی از اصلی‌ترین محل‌های برگزاری کنسرت‌های پاپ است، اعتراض مجمع صنفی ناشران موسیقی در پی داشت و این مجمع خواستار تحریم برج میلاد شد. این تهدید که گویا جدی است با واکنش مدیرعامل برج میلاد روبه‌رو شده است.

توسل بدون اشاره مستقیم به نام تحریم برج میلاد، می‌گوید: «یکی از اهداف برج میلاد به عنوان مرکز دیپلماتی فرهنگی و حمایت از توسعه فرهنگ و هنر این مرز و بوم است و در همین راستا نسبت به گذشته تخفیف‌های ویژه‌ای را برای اجرای موسیقی اصیل ایرانی در نظر گرفته‌ایم. همچنین اگر تهیه‌کنندگان کنسرت‌های فاخر حاضر به برگزاری کنسرت در رایگان برای علاقه‌مندان موسیقی باشند، ما نیز در همراهی با این حرکت ارزشمند می‌توانیم سالن محل برگزاری را به صورت رایگان در اختیار ایشان قرار دهیم.» وی با استنکار کردی موسیقی تجاری از حمایت‌های ویژه تأکید می‌کند: «بدبختی است که این تخفیفات و تسهیلات ویژه به کسانی که نگاه تجاری به موسیقی دارند تعلق نمی‌گیرد و آنها می‌توانند طبق روال عادی و بدون امتیاز خاصی از سالن‌های برج میلاد برای برگزاری کنسرت‌های خود استفاده نمایند.» این وضعیت باید منتظر واکنش اهالی موسیقی به دعوی گرانی کرایه بود و احتمالاً باز هم قیمت بلیت‌های کنسرت‌ها افزایش خواهد یافت.